

lub inne organy wykonawcze, to mają obowiązek zwrócić się do najbliższego skarbowego organu wykonawczego o współdziałanie.

W tym wypadku ma skarbowy organ wykonawczy stosować się do wskazówek tego, kto dochodzeniami kieruje, i o wyniku dochodzeń bezzwłocznie złożyć sprawozdanie właściwej władzy skarbowej. Znalezione przy tych dochodzeniach towary i rzeczy, co do których zachodzi podejrzenie, iż posłużyły do popełnienia przestępstwa skarbowego, o ile nie zostają jako dowody rzeczowe zajęte przez inną władzę, winien organ wykonawczy zająć i wziąć w przechowanie przy zastosowaniu przepisów art. 4.

Art. 6. Przy wykonaniu czynności urzędowych oraz przy ściganiu przestępców na gruntach lub w pomieszczeniach, służących dla celów wojskowych, organ wykonawczy obowiązany jest zgłosić się w pierwszej odnośnej zwierzchności wojskowej, tam się wylegitymować, okazać polecenie i prosić o asystencję.

Art. 7. Przy wykonywaniu czynności urzędowych w pomieszczeniach, należących do cywilnych władz państwowych, obowiązany jest organ wykonawczy zgłosić się u naczelnika danej władzy.

Art. 8. Organy policji państwowej, władze wojskowe, wszelkie inne organy państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać bezzwłocznie czynnej pomocy zawsze, ilekroć skarbowy organ wykonawczy w celu dokonania czynności służbowych, których sam własnymi środkami wykonać nie może, o to się do nich zwróci.

Art. 9. Skarbowe organy wykonawcze winny pełnić służbę zasadniczo w mundurze lub być zaopatrzone w odznaki, wskazujące na ich charakter służbowy.

Co do umundurowania i odznak służbowych tychże organów wyda Minister Skarbu osobne przepisy.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sołtan*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

38.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Na mocy art. 1 ustęp 1 b) i art. 2 ustawy o prawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia

14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. zarządzam co następuje:

Art. 1. Oprócz zaliczki na poczet podatku majątkowego, przewidzianej w części ostatniej art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746), będzie pobrana druga zaliczka na poczet tego podatku.

Art. 2. Drugą zaliczkę (art. 1 nin. rozp.) opłacają:
1) wszyscy płatnicy, którym wymierzono pierwszą zaliczkę na poczet podatku majątkowego w myśl ostatniej części art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746);

2) na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego nadto, oprócz płatników pod 1) wymienionych, także płatnicy woli od podatku obrotowego według niemieckiej ustawy o podatku obrotowym z dnia 24 grudnia 1919 r. (Dz. ust. Rzeszy str. 2157) w brzmieniu ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. ust. Rzeszy str. 373), a wykonywujący przedsiębiorstwa bankowe, kantory wymiany oraz przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego.

Art. 3. Za podstawę obliczenia drugiej zaliczki przyjmuje się:

1) dla płatników, wymienionych w ustępie 1 art. 2 niniejszego rozporządzenia kwotę przypisu pierwszej zaliczki;

2) dla płatników, wymienionych w ustępie 2 art. 2 niniejszego rozporządzenia dwukrotną pełną kwotą idealnego podatku obrotowego, obliczonego w wysokości 50% obrotu, osiągniętego w pierwszym półroczu 1923 r.

Art. 4. Wysokość zaliczki obliczona będzie przez przeliczenie na franki złote kwot przewidzianych w art. 3 nin. rozp. w następujący sposób:

1) dla płatników podatku gruntowego i budynkowego (ustęp 1 ostatniej części art. 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym) według stosunku 1 frank złoty = 3.500 mk.;

2) dla płatników podatku przemysłowego (ustęp 2 ostatniej części art. 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym) według stosunku 1 frank złoty = 30.000 mk.;

3) dla płatników podatku obrotowego, płatnego i idealnego (ustęp II ostatniej części artykułu 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym i ustęp 2 art. 3 nin. rozp.) według stosunku 1 frank złoty = 12.000 mk.

Art. 5. Zaliczkę winni płatnicy sami obliczyć i wpłacić bez oddzielnych zawiadomień w dwóch równych ratach, płatnych w następujących terminach:

- pierwsza rata w czasie od 25 stycznia do 25 lutego 1924 r.;
- druga rata w czasie od 26 lutego do 26 marca 1924 r.

Art. 6. Kwoty zaliczki obliczone we frankach złotych mogą być wpłacane:

1) markami, według kursu franka złotego, określonego przez Ministra Skarbu w myśl art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044), a ogłaszanego w Monitorze Polskim;

2) walutami obcemi, których gatunek i kurs przeliczenia na franki złote ustali Minister Skarbu.

Dobrowolnie uiszczone kwoty na poczet podatku majątkowego będą zarachowane na niniejszą zaliczkę.

Art. 7. Kwoty zaliczki mogą być włączone:

- a) markami w kasach skarbowych, bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności lub Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;
- b) walutami obcemi wyłącznie w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie i jej oddziałach prowincjonalnych.

Minister Skarbu władny jest upoważnić do przyjmowania wpłat zaliczki również kasy komunalne lub prywatne instytucje finansowe.

Art. 8. Kwoty zaliczki, nieuiszczone w terminach płatności (art. 5 nin. rozp.), będą ściągane przymusowo wraz z karami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie oraz kosztami egzekucyjnymi, określonymi w ustawie z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189).

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

39.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

o wypuszczeniu Serji I bonów podatkowych.

Na podstawie art. 1 punkt 5 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. postanawiam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia Serji I bonów podatkowych na okaziciela w kwocie 50.000.000 franków złotych, mających znaczenie, dokonywanych na mocy ust. 2 art. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), dowodów wpłat zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków.

Bony podatkowe Serji I wypuszczone będą w wartościach po 5, 10, 25 i 100 franków złotych.

§ 2. Bony podatkowe Serji I wydawane będą przy wpłacie zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków przez Centralną Kasę Państwową i wszystkie kasy skarbowe. Minister Skarbu może upoważnić do zastępczego przyjmowania zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków i do wydawania bonów podatkowych Serji I również instytucje i przedsiębiorstwa finansowe państwowe, samorządowe i prywatne.

§ 3. Centralna Kasa Państwowa i wszystkie kasy skarbowe przyjmować będą bony podatkowe Serji I przy uiszczaniu na rzecz Skarbu Państwa podatków, opłat, kar i grzywien oraz wszelkich innych świadczeń pieniężnych o charakterze publicznoprawnym.

§ 4. Skarb Państwa nie jest obowiązany do wykupu bonów podatkowych Serji I za gotówkę.

§ 5. Bony podatkowe Serji I zaliczają się do tytułów na okaziciela, wypuszczanych przez Państwo, które nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67, poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 87 poz. 637).

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

40.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej.

Na podstawie art. 1 punktu 5 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. postanawiam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia Serji I 10% pożyczki kolejowej w wysokości 100.000.000 franków złotych, w terminie, na warunkach i po kursie, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu.

Serja I 10% pożyczki kolejowej przeznaczona jest na pokrycie kosztów odbudowy i przebudowy państwowych linii kolejowych, tudzież na zakup taboru kolejowego dla tych linii.